

Hyvin kokeiltu on puoliksi uudistettu

Toiminnan toteuttamisessa on vahva perinne huolellisella suunnittelulla. Kaikkihan me tunnemme sanonnan: ”Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty”, mikä toki on monesti hyvä ohjenuora, mutta samalla kaavoihin kangistava ja mahdollisesti myös kehittämistyön esteenä. Pahimmillaan suunnitteleminen vie aktiiveilta voimat ja suunnittelun jälkeen ei enää olekaan voimia siirtää suunnitelmaa toteutukseen.

Kokeilukulttuurin perusajatus on kokeilemalla muokata toimintaa uuteen uskoon. Kokeilemalla tuotetaan uutta tietoa ja sen jälkeen arvioimalla kokeilun onnistumista, siis sitä mikä toimii ja mikä ei. Kokeilukulttuuriin ei kuulu ideoiden torppaaminen. Kokeilla voi siis nopealla valmistelulla ja pienesti tavoitellen suurtakin uudistusta tai muutosta totuttuun toimintaan

Näin kokeillette:

1. Nostakaa ideoiden laatua
2. Laskekaa kokeilukynnystä
3. Kokeilkaa nopeasti ja pienellä rahalla
4. Kokeilun jälkeen arvioikaa, miten onnistuitte, onko ideasta toiminnan jatkojalostukseen vai oliko se kertaluonteinen

Kokeilujen huumassa ei pidä kuitenkaan kokonaan unohtaa suunnittelun tarvetta. Paras on ajatella niin, että kokeillaan niitä asioita, joista saa tietoa vain kokeilemalla ja suunnitellaan niitä asioita, joita täytyy suunnitella.

Yksinkertaisimmillaan kokeileminen sopii mainiosti toiminnan kehittämiseen, kun taas suunnittelua tarvitaan yhdistyksen taloushallinnossa.

Kokeileminen vaati rohkeutta riskinottoon, kokeiluhan voi epäonnistuaakin. Riskiä helpottamaan on olemassa liiton jäsenjärjestöavustus, joka on erityisesti tarkoitettu uusien toimintojen kokeilemisestä muodostuneisiin kustannuksiin. Liiton kotisivuilla on tarkat tiedot jäsenjärjestöavustuksesta, sen hakemisesta ja raportoinnista.

Vertailukehittämistä (benchmarkkaus) pidetään erityisen tärkeänä toiminnan kehittämisen menetelmänä, koska oppiminen parhaiten menestyneiltä toimijoilta on kehittämistyön järkeenkäypä lähtökohta. Benchmarkkauksen heikkoutena voi kuitenkin olla se, että kehitetystä toiminnasta tulee samanlaista kuin muilla eläkeläisjärjestöillä samalla paikkakunnalla. Parasta siis onkin tutkia mitä muut tekevät samalla tavalla ja kokeilla sitten täysin uutta, muista poikkeava toimintamallia.

Kokeileminen edellyttää riskinoton lisäksi toiminnan kehittäjiltä epäonnistumisen sietämistä. Toisaalta kokeiltaessa ei oikeastaan voi epäonnistua, koska huolella ruodittu epäonnistuminenkin tuottaa arvokasta tietoa toiminnan kehittämiseksi.

Kokeilemisen alkuun pääsee ajattelemalla, että ei tarvitse tavoitella heti jotain täydellistä uutta. Aluksi riittää, että tehdään omassa toiminnassa joku pieni muutos ja sen jälkeen toinen pieni muutos, ja pian onkin jo muodostunut uusi toimintatapa.